

In menselijke termen

Het Basilius college zingt Remember not, Lord, our offences, gecomponeerd door Henry Purcell.

?Onthoud niet, Heer, onze overtredingen, noch de beperkingen van onze voorouders. Neem geen wraak op onze zonden, maar spaar uw volk, dat gij hebt verlost.?

De lezing van vandaag is genomen uit het boek Jozua, hoofdstuk 24, vanaf vers 2.

Jozua interpreteert de geschiedenis van het volk van Israël, van Abraham tot op de dag van vandaag, op een interessante manier. God wordt beschouwd als degene die de geschiedenis in goede banen leidt, niet de mensen waarover het gaat. Dezelfde gebeurtenissen hadden ook beschreven kunnen worden in strikt menselijke termen.

De Perzen, de Gerzashieten of de Hittieten zouden ongetwijfeld een heel ander verhaal hebben opgedist. Bekijk je eigen levenstraject. Kan jij het vertellen als het relaas van Gods werkzaamheid in jouw leven?

Als je terugblijkt op je leven, kan je dan genieten van de gelukkige momenten en ze ervaren als een geschenk van God? Wanneer je integendeel stoot op verdrietige momenten of mislukkingen, kan je dan inzien hoe ze misschien je ontwikkeling hebben gestimuleerd? Of hoe ze je misschien nederiger of meer meevoelend hebben gemaakt?

Beluister de lezing nog een keer en merk op dat dit fragment dat kan lijken op een verslag van onophoudelijk geweld en conflict, tegelijkertijd ook het verhaal is van Gods nooit aflatende liefde voor zijn volk.

Vertel God in je eigen bewoordingen jouw levensverhaal. Ben je in staat God even dankbaar te zijn voor wat Hij in je leven bewerkstelligd heeft? Zoals Jozua het was voor alles wat God voor hem gedaan had?